

Láska je víc než nenávisť. Pravda Páně zvítězí.

Láska je víc než nenávisť. Pravda Páně zvítězí.

Sestry a bratři, dneska máme květnou neděli. Správně by to měla být neděle palmová. Tohle stromoví u nás ale neroste a tak Ježíšovi, který vjíždí do Jeruzaléma jako král, zdobíme cestu květinami. Těch je v Česku na jaře určitě víc, než palmových listů.

Květnou nedělí začíná Velký týden, kdy si připomínáme Ježíšovy poslední dny, jeho ukřižování a vzkříšení.

Proč vlastně musel zemřít? Na tuhle otázku jsou různé odpovědi.

Třeba že byl Pán Bůh na nás lidi hodně našťvaný (ani bych se nedivil) a odnesl to jeho Syn. Nebo že nemohl překročit své vlastní nařízení (za hřích smrt) a tak potrestal svého Syna. Sice to pro nás lidi díky Božímu slitování v obou případech dobře dopadne, ale stejně se mi tyhle teorie moc nelíbí.

Vemte si takové podobenství o marnotratném synu. Přestože odešel z domova a prohýřil celý svůj dědický podíl, když se nakonec zubožený synek vrací, otec mu běží naproti, objímá ho, oblékne ho do nového a navrch mu vystrojí náramnou hostinu. Žádný hněv, žádné šustění paragrafy.

Myslím, že Ježíš musel zemřít, protože to holt takhle mezi námi lidmi chodí. Ten, kdo se pustí do

zápasu s nespravedlností, lží a pýchou, může špatně pochodit. A nezáleží na tom, jestli se jedná o Božího Syna nebo o člověka jako byli například Jan Hus nebo Milada Horáková. Odnesli to za nás ostatní. Obětovali se a nám to dnes může pomoci, abychom se se zlem v nás a kolem nás nesmířili.

Ježíšova oběť jde ještě o level výš. Odnesl to nejen za jeden národ nebo za ty, co chodí do kostela. Odnesl to za celý svět. Za nás všechny, kdo tu a tam uzavíráme smlouvy s ďáblem, kdo mhouříme oči před bídou bídých a zpupností mocných, kdo děláme kompromisy, protože se nám zlatá střední cesta zdá pohodlnější. A tomu, kdo si tuhle skutečnost pustí na tělo, to může pomoci, aby byl příště v potýkání se se zlem v sobě a ve společnosti odvážnější.

Vlastně, když to tak vezmeme kolem a kolem, Bůh doplatil na to, že se prostřednictvím svého Syna vložil do pozemské politiky.

Události Velkého týdne, který začíná dnešní květnou nedělí, to dosvědčují jedna na druhou.

Ježíšovi nepřátelé jsou čím dál víc nervózní. Nejdřív si při vjezdu do města nechává provolávat „Hosana, ať žije král!“, hned poté vyvolá pozdvižení v chrámu a přítomné představitele národa označí za bandu zlodějů. K dovršení toho všeho se posléze v malé vesnici vedle Jeruzaléma nechá pomazat za mesiáše (česky: korunovat za krále). Dozvídáme se o tom v dnešním čtení v Markově evangeliu 14,3-9.

Nervózní nejsou jen velekněží, ale i Ježíšovi učedníci. Ti první protože se bojí o moc a všechny požitky, které z ní vyplývají. Ti druhí protože mají pocit, že by měl být Ježíš radikálnější. Nejspíš mají pochybnosti, jestli má vůbec na to stát se králem, když si o moc nehodlá říct důrazně třeba i za použití násilí.

A Jidáš, ten už naději na změnu pustil k vodě úplně. Vyhledá velekněží, všechno jim vyzvoní a dohodne odměnu za vyrazení místa, kde se dá Ježíš zatknout.

Jediná postava, která se naděje nevzdává, je ona neznámá žena, která Ježíšovi vylije na hlavu lahvičku drahého nardu. Jakoby tím říkala: „Jsi mesiáš, jsi král, a ať se stane cokoli, pro mě jím navždy zůstaneš.“

Slova, která rezonovala a rezonují v nitru mnoha těch, kdo se nechtěli nebo nechtějí smířit se stavem tohoto světa. Láska je víc než nenávist. Pravda Páně zvítězí.

Sestry a bratři, myslím na vás, modlím se za vás. Přejí vám požehnaný poslední týden postní doby a Velikonoce plné nové naděje.

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo [facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)